

OPPOSE – AGRI Committee Amendments 60 & 61 to Article 10, which state:

“(-1) The Commission shall carry out an animal welfare assessment and a feasibility evaluation of implementation of the requirements set out in paragraph 2, five years after the entry into force of this Directive.”

“Where feasibility is established, as from the dates to be set in Annex III in light of the evaluation referred to in paragraph 1, Member States shall ensure that non-human primates listed in that Annex may only be used in procedures where they are from self sustaining colonies.”

Why this amendment must be REJECTED

These amendments delay indefinitely the implementation of the Commission’s proposed phase out, over seven years, of the cruel and environmentally damaging trade in monkeys caught from the wild (see over). This briefing outlines the suffering and the environmental damage caused by wild capture, and shows that the Commission proposals are viable and humane. If there are concerns that the seven year target cannot be reached, then progress could be reviewed under thematic review under Article 8 (AGRI amendment 59) every two years, or after five years when the Directive is next reviewed under Article 53a (AGRI amendment 148). Or, a progress review could specifically be added to the phase out. It is not an option for Europe to do nothing. A vague “feasibility study” has the same effect as doing nothing. Europe must take responsibility for the part it is playing in the suffering and damage caused to wild monkey populations caused by the laboratory primate trade.

Capturarea maimuțelor sălbatice pentru cercetare și crescătorii

De ce este important acest lucru

Atunci când maimuțele sunt luate din sălbăcie, se produce un impact considerabil asupra mediului și al bunăstării.

Impact privind bunăstarea: Violență, stres și frică în timpul capturării și captivitate bruscă. Despărțirea grupurilor de familii fără discernământ. Grupuri sociale destrămate lăsate în urmă – primatele pot fi lăsate fără părinți sau frați/surori.

Impact asupra mediului: Deteriorarea habitatului. Deteriorarea diversității genetice a populației sălbatice și chiar eradicarea unor populații întregi. Ruperea echilibrului natural al populației – eliminarea femelelor, a animalelor de anumite vârste. 48% din speciile de primate sunt, în prezent, specii aflate în pericol de dispariție sau în pericol grav de dispariție (IUCN).

Impact științific: Din punct de vedere științific, este preferată utilizarea animalelor crescute cu un anumit scop și al căror istoric genetic și de sănătate este cunoscut; beneficiile includ reducerea varietății, consistență și repetabilitate îmbunătățite ale datelor.

Comisia Europeană a notat, de asemenea, în Expunerea 16 a propunerilor: „În plus, utilizarea primatelor neumane reprezintă o preocupare publică majoră.”

Unele primate prinse în sălbăcie continuă să fie utilizate în diverse experimente în Europa. În mod semnificativ, crescătoriile, în special din Asia și Mauritius, iau animale din sălbăcie fără nicio restricție pentru a-și suplimenta numărul de animale pentru reproducere. Puii animalelor prinse în sălbăcie sunt cunoscuți drept animale „F1”. Animalele născute din părinți crescuți în captivitate sunt cunoscute drept „F2”, următoarele generații numindu-se F3 și așa mai departe.

Se crede că majoritatea macacilor folosiți în laboratoarele din Europa sunt animale F1, predominant macaci cynomolgus și, în număr mai mic, macaci rhesus. Saguinii, cea de-a doua dintre speciile de primate cele mai folosite în Europa, sunt deja crescuți la F2 și mai departe.

Propunerile Comisiei Europene:

Articolul 9.1. Animalele capturate din sălbăticie nu se utilizează în experimente.

Articolul 9.2. Autoritățile competente pot acorda derogări de la alineatul (1) în baza unei justificări științifice care demonstrează că scopul unui experiment nu poate fi atins prin utilizarea unui animal crescut pentru experimente.

Articolul 10.1. Statele membre se asigură că animalele care aparțin speciilor enumerate în anexa II pot fi utilizate în experimente numai în cazul în care au fost crescute în acest scop.

Cu toate acestea, conform datelor stabilite în anexa III, statele membre se asigură că primatele neumane enumerate în respectiva anexă pot fi folosite în experimente numai în cazul în care sunt urmașe ale primatelor neumane crescute în captivitate.

Articolul 10.2. În baza unei justificări științifice, autoritățile competente pot acorda derogări de la alineatul (1).

Anexa III: Lista primatelor neumane și datele la care se face referire ...în articolul 10(1). Propune să se renunțe treptat la folosirea de macaci F1 cynomolgus și rhesus într-o perioadă de 7 ani după transpunerea Directivei; saguinii F1 să fie eliminați treptat din uz de la data transunerii; iar alte specii de primate neumane după 10 ani.

Justificarea Comisiei

Expunerea 18: „Capturarea primatelor neumane din sălbăticie este deosebit de stresantă pentru animale și crește riscul de vătămări și suferință în timpul capturării și transportului acestora. Pentru a se pune capăt, în mod treptat și cât mai curând posibil, capturării animalelor din sălbăticie în scopuri de reproducere, numai animalele urmașe ale celor crescute în captivitate trebuie puse la dispoziție în scopul utilizării științifice. Unitățile care cresc și furnizează primat neumane trebuie, prin urmare, să pună la cale o strategie pentru a susține și a facilita realizarea progresivă a acestui obiectiv.”

Poziția ADI cu privire la aceste propuneri

Noi credem că paragrafele 9.1, 10.1 și anexa III reprezintă primii pași credibili în efortul de a pune capăt responsabilității comunității europene de cercetare pentru capturarea în sălbăticie a primatelor, odată cu suferința și daunele aduse mediului pe care le presupune aceasta. Acestea vor primi un sprijin public foarte larg.

Articolul 7.3 al actualei Directive CE 86/609 spune: „Nu se pot face experimente pe animale luate din sălbăticie, în afara cazului în care experimentele pe alte animale nu ar fi suficiente pentru ca experimentul să își atingă scopul.”

Cu toate acestea, la 23 de ani după ce această Directivă a intrat în vigoare, Europa continuă să sancționeze luarea maimuțelor din sălbăticie pentru crescătorii în regim de laborator.

Auto-reglementarea nu a reușit să aibă impactul necesar pentru a conserva patrimoniul mondial de populații sălbatice de primate și a mediului acestora, așa că un termen limită este vital.

ADI sprijină reducerea perioadei de eliminare din uz a F1 la 5 ani, termen pe care noi îl credem fezabil, reducere care ar asigura percepția corectă a caracterului urgent și ar reflecta dorința publică de a vedea un progres. Impactul capturării din sălbăticie asupra bunăstării și a mediului este, după cum vom arăta, semnificativ.

Noi credem că articolele 9.2 și 10.2 din propunerile Comisiei slăbesc în mod serios Directiva propusă și ar trebui eliminate, deoarece permit ca restricțiile să fie prea simplu de evitat.

Ar trebui să ne opunem amendamentelor care slăbesc sau subminează propunerile Comisiei.

Evaluarea impactului de către Comisie

Evaluarea impactului de către Comisia Europeană (EI) a fost realizată de Prognos AG în colaborare cu cercetători de la Universitatea din Utrecht. EI concluzionează că perioada de scoatere treptată din uz de 7 ani este fezabilă, dacă este planificată cu atenție.

Eliminarea treptată se bazează pe ciclurile reproductive ale diverselor specii și pe cunoașterea nivelurilor de producție actuale. De exemplu, Europa își asigură deja singură necesarul de saguini F2 și, prin urmare, nu este nevoie de nicio perioadă de tranziție. Perioada de eliminare treptată de șapte ani a fost considerată „rezonabilă” pentru macaci.

Realitățile despre eliminarea treptată a utilizării maimuțelor prinse în sălbăticie

Dimensiunea problemei

Aproximativ 7.000 de macaci (*cynomolgus* și *rhesus*) pentru cercetare ajung în Europa în fiecare an. Nu se cunoaște cu exactitate numărul de F1, F2 sau F3 – însă se crede că majoritatea sunt F1. Unii crescători din afara Europei furnizează deja primate F2, la fel ca și unele surse din Europa, așa că tranziția este deja în curs de desfășurare, chiar dacă procesul este încet.

Cu toate acestea, până acum nu există un stimulent real pentru a produce schimbarea într-o perioadă de timp rezonabilă, pentru a pune capăt suferinței inutile și pentru a conserva populațiile de primate din lume. Prin urmare, Parlamentul European trebuie să stabilească o hartă pentru acest sector.

Estimatul de export în China pentru 2009 este de aproape 40.000 de primate¹⁸. Estimatele pentru Vietnam, Mauritius, Filipine, Indonezia și Cambodgia fac ca acest total să ajungă la aproape 78.000¹⁹. Trebuie reținut că producția la nivel global (de ex. inclusiv macacii produși în S.U.A. sau cei care rămân în China) este probabil de două ori mai mare decât acest număr.

Astfel, propunerea Comisiei solicită furnizorilor europeni majori să transfere mai puțin de 8% din producția lor către F2, în șapte ani (aproximativ 4% din producția globală).

Este dezamăgitor faptul că industriile europene de comerț cu primate și de utilizare a acestora prezintă această propunere rezonabilă și necesară ca și cum ar cauza colapsul furnizării de primate. Astfel de declarații sunt inexacte și inflamatoare, cauzând confuzie inutilă – este clar că propunerea Comisiei este ca animalele prins în sălbăticie să fie scoase din uz treptat într-un interval de șapte ani.

Macacii pot fi crescuți cu succes în captivitate

Ca urmare a interzicerii exportului de macaci din India, Statele Unite și-au extins propriul program de creștere. În 1978, au fost produse 5.093 de primate, inclusiv 3.518 de macaci rhesus. Cinci ani mai târziu, creșterea în captivitate pentru toate speciile, și macacii rhesus în particular, a crescut cu 78% și respectiv 96% (o creștere anuală de 19% pentru macaci)⁵. În prezent, Statele Unite dețin opt Centre Naționale de Cercetare a Primatelor, cu 20.000 de animale⁷, iar Societatea Americană de Primatologi susține că majoritatea primatelor folosite în laboratoarele din Statele Unite sunt născute în S.U.A.⁶.

China exportă macaci cynomolgus din anul 1990 și susține că îi crește „cu foarte mare succes” cu „mai multe populații care se dezvoltă singure, cu peste 47.000 de indivizi”. Un succes similar este declarat și pentru macacii rhesus crescuți în captivitate, pe care China i-a exportat încă din 1984.

Furnizorul de primat pentru laborator, Nafovanny, din Vietnam, planifică să înlocuiască 10% din propria capacitate de creștere F1 pe an, utilizând animale pe care nu ar putea să le vândă altfel, de exemplu, cele care prezintă semne ale unor anumiți viruși¹⁹.

Există serioase semne de întrebare legate de bunăstare cu privire la fermele de maimuțe din Asia, precum și la standardele de mediu, și la luarea animalelor din sălbăticie pentru a suplimenta numărul de animale pentru reproducere.

Se speră ca noua Directivă să ofere un cadru legislativ pentru importurile de maimuțe care să le ceară celor care furnizează primat către Europa să mențină standardele de bunăstare, de îmbogățire a mediului înconjurător, de sănătate și de istoric genetic.

For too long Europe has looked the other way when it comes to the wild capture policies and welfare standards of the establishments that supply laboratory monkeys.

Bunăstare și probleme

Comisia a estimat că, pentru a satisface cererea actuală de macaci a laboratoarelor din Europa cu animale F2 și nu cu F1, va fi necesară o creștere cu 10.000 de animale a populației actuale pentru reproducere. Se estimează că astfel va genera un surplus de 800 de masculi, deoarece un număr mai mare de femele sunt folosite pentru strategii de creștere intensivă¹.

Unele dintre persoanele care fac lobby pentru acest sector au declarat că sunt îngrijorate că acest surplus de masculi va fi omorât în mod inuman în cadrul crescătoriilor. Pe de altă parte, par să nu aibă probleme în ceea ce privește capturarea din sălbăticie, cu suferința, morțile și distrugerea mediului pe care le cauzează. De asemenea, par să nu fie deranjați de faptul că animalele sunt vândute pentru cercetare și testare.

Realitatea este că, foarte probabil, acești masculi în exces vor fi vânduți pentru cercetare sau către alții din acest sector.

Este important să fie luați corect în considerare factorii cheie ai oricărui program de creștere și modul în care aceștia se potrivesc în propunerea Comisiei:

Macacii au, în medie, o viață de 25 de ani¹⁰, însă multe animale aflate în captivitate trăiesc până la 30 de ani¹⁶, ajungând la maturitate sexuală la vârsta de 3-5 ani¹⁷. Perioada de gestație la macaci este de aproximativ 164 de zile¹⁶. O femelă are o perioadă de reproducere de minimum 15 ani, (permițând o maturitate sexuală și o primă sarcină târzie și compensând fertilitatea scăzută la o vârstă mai înaintată.)

Prin urmare, dacă presupunem că o crescătorie ar înlocui femelele pe măsură ce devin mai puțin productive, este posibil ca într-o perioadă de 7 ani, 50% din populația unei crescătorii ar fi înlocuită oricum. Aceași perioadă de timp propusă și de Comisie pentru eliminarea treptată. Întrebarea care se pune, de fapt, este dacă aceste animale vor fi răpite în sălbăticie sau crescute în captivitate.

Aceasta înseamnă că peste 5 ani, surplusul estimat de 800 de masculi ar fi format din 160 de masculi pe an, număr răspândit în întreaga industrie. Unii ar fi de părerea că este de preferat o moarte umană decât o viață într-o crescătorie sau moartea într-un laborator european. Oricum, este puțin probabil să nu existe clienți pentru aceste animale.

Dacă femelele vor fi prinse din sălbăticie, există posibilitatea ca echilibrul social al populațiilor sălbătice să fie stricat în mod dezastruos sau ca ambele sexe să fie prinse de braconieri și ca masculii să fie omorâți după ce li s-a stabilit sexul.

Impact asupra mediului

În acest an, membrii Parlamentului European le-a fost trimis DVD-ul ADI Salvați primatele, care conține imagini recente cu maimuțe prinse pentru experimente în America de Sud. Aceste imagini prezintă oroarea animalelor luate din casa și de lângă familiile lor și aruncate în saci și duse departe pentru experimente.

Capturarea din sălbăticie ca aceasta înseamnă că nu se ține cont de istoricul genetic al animalelor, nici de impactul pe care îndepărtarea acestora îl va avea supra populației sălbatice. În Columbia, există dovezi care arată că braconierii doboară copaci pentru a ajunge la maimuțele de noapte. Imaginile din alte părți indică faptul că există o lipsă asemănătoare de preocupare față de bunăstarea sau față de deteriorarea mediului înconjurător în rândul braconierilor, care sunt, în principiu, prost plătiți, muncitori care lucrează la nivelul subsistenței.

Datorită devastării populațiilor sălbatice, India a interzis exportul de primate în 1978⁵. „Capturarea excesivă, în special a speciilor tinere, a contribuit foarte mult la reducerea cu 90% a populației de macaci rhesus din India în anii '60 și '70”¹⁰. În 1996 o lucrare a Crocket et al raporta că „populația de macaci rhesus în India de nord s-a refăcut cu doar 50% din anul 1978”¹⁰.

Se vehiculează opinia că prinderea animalelor crește diversitatea genetică a populațiilor captive, însă alte măsuri, precum reducerea raportului numărului de femele față de masculi în cadrul fermelor ar fi, cu siguranță, mai eficiente.

Este foarte probabil ca cei care prind animale să epuizeze constant diversitatea genetică a populațiilor sălbatice, iar activitățile acestora au potențialul de a eradica animalele dintr-o anumită zonă. Animalele sunt capturate pe baza disponibilității, nu pentru a asigura diversitatea genetică. Evident că există consecințe dezastruoase dacă crescătorii continuă să îndepărteze mai multe femele decât masculi din anumite zone. Este mult mai probabil ca animalele să fie capturate la întâmplare și ca cele nedorite să fie omorâte.

În 2002, Comisia Științifică a CE pentru sănătatea și bunăstarea animalelor a raportat că „toate speciile de primate sunt în pericol de dispariție într-o anumită măsură și multe sunt listate ca atare...există poziția prin care se susține ideea că niciun animal prins din sălbăticie nu ar trebui utilizat, nici măcar în scopuri de reproducere”³.

IUCN a anunțat că 48% din speciile de primate se află în prezent pe cale de dispariție critică sau mai puțin critică²⁰.

Dacă Europa nu adoptă o poziție cu privire la această problemă, nu își poate menține credibilitatea atunci când lansează alte mesaje legate de conservare către țările sărace, unde celor înfometate li se cere să nu mănânce anumite specii de primate până la stadiul de exterminare a speciilor respective. Europa are o responsabilitate în această privință.

Există o alternativă și Europa se află în poziția de a face schimbarea.

Impact economic și asupra cercetării

Se așteaptă o creștere a costurilor cu primatele pentru cercetare. Nu sunt disponibile cifre exacte, însă oficialii guvernamentali din Marea Britanie au estimat că această creștere ar putea fi de la 4.000 £ (4.288 €) la 6.000 £ (6.432 €) per animal. Totuși, acesta este un sector industrial cu o cifră de afaceri de mai multe miliarde și care își permite să cheltuiască mai mult pentru bunăstarea și protejarea mediului și a patrimoniului mondial.

Opoziția față de propunerile Comisiei cu privire la încetarea utilizării animalelor prinse în sălbăticie de către industria de cercetare este nejustificată. Nu există nicio dovadă că eliminarea treptată propusă de Comisia Europeană va avea un impact negativ asupra cercetării. De fapt, ar trebui să aibă un impact pozitiv, iar avantajele includ:

- **Standarde științifice îmbunătățite – animalele crescute în captivitate sunt preferate, deoarece li se cunoaște istoricul genetic și de sănătate.**
- **Ar ajuta la stimularea elaborării și adoptării de metode alternative avansate, aducând, astfel, beneficii sectoarelor științifice și tehnologice din Europa.**
- **Prevenirea suferinței inutile pentru speciile mai evolute, mai inteligente și mai sensibile din punct de vedere emoțional.**
- **Conservarea patrimoniului natural mondial – încetarea distrugerii populațiilor și habitatelor sălbatice.**

Membrii Parlamentului European ar trebui să încerce să întărească și să accelereze aceste măsuri sensibile, practice și proporționate.

1. Commission staff working paper, Impact Assessment, 05.11.08 <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=SEC:2008:2410:FIN:EN:PDF>
2. M.J. Prescott (2001) - Counting the cost – welfare implications of the acquisition and transport of non-human primates for use in research and testing
3. The welfare of non-human primates used in research: Report of the Scientific Committee on Animal Health and Animal Welfare, 17 December 2002 http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scah/out83_en.pdf
4. Fifth Report on the Statistics on the Number of Animals used for Experimental and other Scientific Purposes in the Member States of the European Union <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2007:0675:FIN:EN:DOC>
5. Gray, Schofield, L. & Chandler, J.L. (1984). Laboratory Primate Newsletter, volume 23, number 4 <http://www.brown.edu/Research/Primate/lpn23-4.html>
6. <http://www.asp.org/research/faq.html>
7. Fan, Z & Song, Y (2003) International Perspectives: The Future of Non human Primate Resources, Proceedings of the Workshop Held April 17-19, 2002 (2003) http://www.nap.edu/openbook.php?record_id=10774&page=69
8. Hunsmann, G (2003) International Perspectives: The Future of Non human Primate Resources, Proceedings of the Workshop Held April 17-19, 2002 (2003) http://www.nap.edu/openbook.php?record_id=10774&page=69
9. IPPL Newsletter, December 1979
10. Crockett.C.M et al (1996), American Journal of Primatology, vol. 40, pp. 343-360
11. <http://www.wildsingapore.com/news/20070708/070817-2.htm#nst> – accessed 03/03/09
12. http://ec.europa.eu/environment/chemicals/lab_animals/pdf/vi_nhp.pdf Pg 23
13. http://ec.europa.eu/environment/chemicals/lab_animals/pdf/vi_nhp.pdf Pg 28.
14. http://ec.europa.eu/environment/chemicals/lab_animals/pdf/vi_nhp.pdf Pg 209
15. http://ec.europa.eu/environment/chemicals/lab_animals/pdf/vi_nhp.pdf Pg 224
16. Napier, J. R. & Napier, P. H, 1967. Handbook of Living Primates. Academic Press, London & New York
17. Terry Maple, J. et al Primates, 14(4):427-428, December 1973 427,
18. Ross C. 1992, Primates
19. IPPL: Chinese Export Quotas
20. Wolfensohn, S., presentation: Primates and stress and the F2 requirement
21. <http://www.primates-sg.org/PL08.news.htm>

Contact: Helder Constantino, Head of Parliamentary Affairs
email: helderconstantino@ad-international.org

Animal Defenders International,
with: National Anti-Vivisection Society and Lord Dowding Fund for Humane Research,
Millbank Tower, Millbank, London SW1P 4QP, UK.
Tel. +44 (0)20 7630 3340 www.ad-international.org